

Předmět	Učební materiál	Strana/cvičení	Poznámky
Český jazyk	Učebnice	66-68 66/3 67/5, 68/6	podstatná jména – rod střední vzor MĚSTO on-line – do sešitu on-line - ústně
	Pracovní sešit - 2.díl	3/1a + 2 4	doděláme společně, on-line
	Školní sešit	uč.68/8	DÚ – ÚT přepsat do sešitu
	Pracovní list	(k vyzvednutí v PO na receptci)	DÚ – opakování rody – odevzdat do 15.2. (vybarvit věc, určit rod a zapsat do příslušné kolonky – rod S., Ž., M.Ž., M.N.)
Čtení	Vlastní kniha		DÚ - každý den minimálně 15 min.
Sloh		Vyprávění podle obrázkové osnovy	1) Vymyslete si příběh 2) Na jednu stranu papíru nakreslete několik obrázků 3) Na druhou stranu papíru napište nadpis příběhu a popište jednotlivé obrázky DÚ – ČT – odevzdat do 15.2.
Matematika	Učebnice 2.díl	4-5 rámečky	Milion – znázorňování, rozvinutý zápis, porovnávání, opakování násobení dvoumístným činitelem
	Pracovní sešit – 2.díl	1-2	Společně on-line
	Počteník – 2.díl	1-2 1/1 2/2	Společně on-line DÚ - PO DÚ – ST
Přírodověda	Učebnice 2.díl	(22-24)	Společně on-line
		M – POČ (1.díl) 11,12	VLASTNOSTI LÁTEK – pokračování Převody jednotek - on-line, pouze 1.sloupečky

	Pracovní listy	(k vyzvednutí v PO na recepci)	Mějte u sebe alespoň 5 bílých papírů A4, nůžky, lepidlo, společně začneme, vysvětlím při on-line (termín odevzdání 18.2.)
Vlastivěda	Učebnice Obr. ze starších českých dějin	5-8	On-line
	Školní sešit		Nadpis – DÁVNÍ SLOVANÉ, společně on-line
	Pracovní listy	3-5	společně on-line, dodělat za DÚ
Anglický jazyk - S1 Pí. uč. Násirová	Unit - 12 My hobbies Cíl: umět vyjádřit co mám/nemám rád pomocí I like.../ I don't like.. Uč str. 26/2-4 27/5,6 PS str. 27/5,6 Procvičování: slovíčka 9.-11. lekce množné č. podstatných jmen časování tvarů slovesa to be čtení - uč. str.24		
Anglický jazyk – S2 Pí. uč. Truefittová	Dokončíme lekci 15. Vyzkoušíme si na známku opakování lekcí 9-14. V Zadání na Teams budete mít překlad, je to povinné pro všechny. Ne jako minulý překlad, kde to odevzdala půlka dětí. V úterý začneme lekci 16 – They can mix colours. Naučíme se ptát na pracovní postup při míchání barev, popsat jednotlivé kroky.		

arcibiskup (str. 8, 10) – hlava nejvyššího církevního obvodu (území); např.: arcibiskup pražský, olomoucký

archeolog (str. 8) – člověk, který se zabývá archeologií

archeologie (str. 3, 4, 9) – věda zkoumající lidskou společnost a nejstarší dějiny lidstva prostřednictvím hmotných pramenů, např. zbytků obydlí a dalších budov, nástrojů a jiných předmětů, tělesných ostatků apod.

archiv (str. 17) – *zde*: budova nebo místnost, kde jsou uloženy historicky cenné písemné památky

arkády (str. 46) – řada oblouků oddělených sloupy či pilíři

astronom (str. 47) – hvězdář

azbuka (str. 8) – písmo, které se vyvinulo z pívodního staroslovanského písma; azbukou se píše např. v Rusku a Bulharsku

barokní sloh – baroko (str. 52) – umělecký směr, který vládl v Evropě přibližně mezi roky 1600 a 1750. Typické prvky tohoto slohu jsou např.: zlaté zdobení, mramorové sloupy, sošky andělíčků, sochy mučedníků, obrazy svatých, morové sloupy, zdobený nábytek; stavěly se velké paláce a zámky, bohatě zdobené kostely a kláštery.

bazilika (str. 12) – *zde*: budova typická pro románské období; křesťanská stavba, která sloužila pro shromažďování věřících (chrám nebo kostel); byla sídlem vyššího církevního hodnostáře, např. biskupa

bible (str. 7) – základní kniha křesťanského náboženství, která obsahuje Starý a Nový zákon

Bójóvé (str. 4) – mocný keltský kmen, který ve 4. stol. př. n. l. obýval i české území

čeští bratři (str. 40, 41, 46) – příslušníci *jednoty bratrské* – církve, která vznikla z velkého zklamání nad znarem husitské revoluce a zavrhlá program obrany víry násilím

diplomat (str. 23) – státní úředník pověřený zastupováním státu v zahraničí; člověk obratný ve vyjednávání

dráb (str. 52) – dozorce, biřic, vykonavatel nařízení

drahé kovy (str. 21) – vzácné kovy užívané jako platidla, na výrobu mincí, šperků apod. (např. zlato, stříbro, platina)

Germánii (str. 4, 5) – společné označení pro řadu kmenů, které žily ve starověku v Evropě

gotický sloh – gotika (str. 20, 25, 43, 44) – umělecký sloh, který plynule navázal na sloh románský. Začal se projevovat od druhé poloviny 12. století a pokračoval po další zhruba tři století. Nejdůležitější na gotickém umění je směřování vzhůru, k nebi; stavěly se vysoké štíhlé stavby s okny ve tvaru lomeného oblouku; chrámové pilíře, stropy se zdobenou klenbou.

hlaholice (str. 7, 8) – nejstarší slovanské písmo, připisované sv. Cyrilovi (Konstantinovi)

hostie (str. 34) – oplátka, která při církevních obřadech symbolizuje tělo Ježíše Krista

hradiště (str. 5, 6, 11, 12, 14) – staré opevněné sídliště

hřivna (str. 13) – stará jednotka hmotnosti a také mince (platidlo)

hvozď (str. 18) – *křižně*: hluboký, rozsáhlý les

chorál (str. 38) – jednohlasý zpěv zpívaný větším počtem osob; *zde*: bojová píseň husitských vojsk

Ježíš Kristus (str. 7, 32, 34) – je křesťany považován za Božího Syna; jeho život a působení jsou základem křesťanské víry

kacíř (str. 32, 33, 34, 36) – zaslánce názoru, který je odlišný od učení církve

Keltové (str. 4) – skupina kmenů; první obyvatelé českých zemí, jejichž pojmenování se zachovalo

knihlist (str. 46) – způsob rozmnožování textu či obrazu tiskem (při tisku vznikají zcela stejné kopie)

koncil (str. 32, 34) – církevní sněm, shromažďení vysokých představitelů křesťanské církve

kronika (str. 3, 10, 17, 18) – *zde*: pamětní kniha se zápisy historických událostí v jejich časové posloupnosti

kronikář (str. 3, 18) – autor kroniky nebo ten, kdo vede nějakou kroniku, např. obecní, městskou

křest (str. 7, 10, 11) – *zde*: obřad přijetí do církve; svátost očistění od hříšní

křižácké (křižové) výpravy (str. 36, 38) – vojenské výpravy vyhlášené ve středověku papežem za účelem boje proti nevěřícím (pohanům, kacířům); účastníci křižových výprav – **křižáci** – byli označeni znamením kříže (odtud jejich pojmenování)

křižák (str. 36, 38) – účastník křižácké výpravy

kupec (str. 5, 14) – *zde*: obchodník s koloniálním zbožím (se zbožím, které se dováželo, např. koření, drahé látky) a s otroky

latinské písmo, latinka (str. 8) – nepoužívanější písmo na světě; hláskové písmo, které obsahuje znaky pro souhlásky i pro samohlásky

mečiři (str. 29) – kdysi výrobci nejružnějších druhů mečů i dalších bodných a sečných zbraní

místodržící (str. 48) – osoba, která na určitém místě zastupovala panovníka, jemuž daná země podléhala

mistr (str. 29) – *zde*: majitel a vedoucí řemeslnické dílny; součástí této funkce bylo také pedagogické vedení učňů

Mojmírovci (str. 6) – vládnoucí dynastie na Velké Moravě

nše (str. 13) – v katolické církvi hlavní liturgický obřad, bohoslužba
revolucí (str. 44, 52, 55, 56, 57) – poroba, stupeň poddanství; **nevolník** byl vázaný k půdě, nesměl se stěhovat, ke všemu potřeboval svolení vrchnosti

odpustky (str. 32) – částečné nebo úplně odpuštění pokání

osvětenství (str. 55) – myšlenkový směr zdůrazňující svobodu, lidský rozum a vědu
pání (str. 30, 31, 32, 34, 36, 38, 39, 41, 42, 43, 44, 48) – *zde*: vyšší šlechta, představitelé nejvýznamnějších rodů. Měli zvláštní výsady a podléhali se na řízení státu.

panská jednota (str. 38) – spolek katolické a kališnické (pod obojí přijímající) šlechty a představitelů měst, který usiloval o ukončení bojů a nápravu poměrů v zemi

pergamenový list – **pergamen** (str. 10) – upravená zvířecí kůže, která sloužila k psaní (jako dnes papír)

plátně (str. 29) – řemeslník, který vyráběl kovové pláty, z nichž následně vytvářel různé části brnění

plátno (str. 46) – tkanina ze lněné přize bez vzoru

poddaný (str. 20, 28, 30, 31, 32, 44, 52, 54, 55) – podřízený panovníkovi, šlechticům nebo církvi vrchnosti; měl poddanské povinnosti (daň, robota, odvádění částí úrody)

pohan (str. 7, 14, 15) – *zde*: vyznavač náboženství, které uctívá více bohů

pokání (str. 32) – lítost nad poklesky a přeševzení polepšit se

porobení (str. 5) – zotročení

Prusko (str. 15) – bývalý státní útvar ve střední a východní Evropě ležící zejména na části území dnešního Německa a Polska

přijímání (str. 34) – *zde*: církevní obřad, při kterém se na památku poslední večeře Ježíše a jeho apoštolů jí posvěcený chléb a pije víno; víno obvykle přijímá pouze kněz

přijímání pod obojí způsobou (str. 34) – označuje přijímání jak v podobě chleba, tak i vína (z kalicha) všemi věřícími, nejen knězem

reformy (str. 56) – úprava; změna směřující ke zlepšení stavu

renesance (str. 46) – pojem renesance (znovuzrození) označuje období rozkvětu umění a vědy, vztahuje se k epoše mezi 14. a 17. stoletím. Stavitele se zaměřili zvláště na projektování pohodlných městských domů, venkovských vil a zámků. Znaky renesančního slohu jsou např.: arkády, sochy, kašny, ozdobné štíty a fasády domů (sgrafita – vzory vyškrabávané do omítky), stavby s věžičkami, parky se vzácnými rostlinami.

robota (str. 28, 44, 52, 54, 55) – povinná neplacená práce poddaného pro vrchnost

rolník (str. 28, 45, 54) – člověk, který fyzicky pracuje v zemědělství na vlastním hospodářství

románský sloh (str. 11, 12, 44) – umělecký sloh, který se ve středověku v 11.–13. století rozšířil ve stavitelství a výtvarném umění v zemích západní, jižní a střední Evropy. Stavěly se baziliky a rotundy. Charakteristické pro tento sloh je silné, hrubě opracované

zdivo z kamenů a cihel, mohutné sloupky, malá okna s praviceným okrouhlým obloukem a malé dveřní otvory.

rotunda (str. 12) – kruhový románský kostelík; rotundy jsou významnými stavbami křesťanské architektury – takto byly postaveny nejstarší kostely v českých zemích

řemdi (str. 35) – husitská zbraň; kovová koule s ostrými připevněná k násadě až 1 m dlouhým řetězem

seкта (str. 35) – náboženská skupina odštěpená od nějaké církve; sekta přísně vyžaduje život podle tohoto nového učení

sektářství (str. 35) – vytváření sekt (viz výše)

step (str. 3) – travnatá oblast mírného pásu, kde nerostou stromy

strážní hrady (str. 16) – hrady, které ochraňovaly bezpečnost obchodních cest, případně hranice státu

sudlice (str. 35) – husitská zbraň; přeměněný zemědělský nástroj: na dřevěnou násadu byla připevněna železná část kosa hrotem vzhůru

sukno (str. 46) – tkanina ze soukané vlny

svobodný (str. 31, 44, 55) – mající možnost volně se rozhodovat, jednat, žít

tovaryš (str. 29) – řemeslnický učedník, který se vyučil a vykonával tovaryšské zkušky

Uhry (str. 22, 36, 41, 42, 43, 45, 47, 50) – bývalý státní útvar rozkládající se především na území dnešního Maďarska a Slovenska; uherský král

Velkomoravská říše (str. 6, 8) – bývalý státní útvar; v 9. století nejmocejší slovanský stát ve střední Evropě

velmož (str. 6, 9, 10) – hlavní jedinec, velký boháč

věrozvěstové (str. 7) – ten, kdo hlásá a šíří víru; např.: Cyril a Metoděj

vrchnost (str. 28, 31, 52, 55) – svobodná osoba nebo instituce, která vlastnila půdu a měla poddané

zastavit (str. 24) – *zde*: dát jako záruku (za půjčku apod.); zastavený majetek
zástupci českých stavů (str. 43) – zástupci české šlechty (vládnoucích společenských tříd)

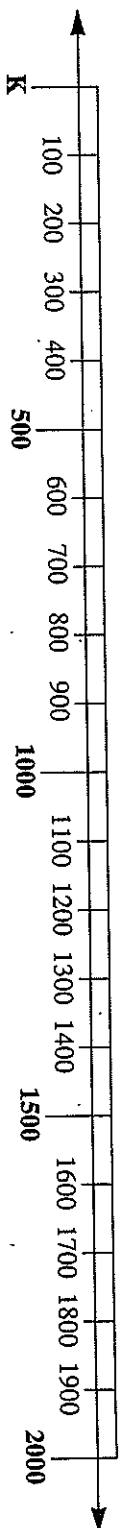
zbroj (str. 29) – řemeslník, kteří vyráběli drátěné košile a zbroj (zbraně)

zemane (str. 30, 31, 34, 41) – nižší šlechtici, kteří sídlili většinou na venkovském dvoře

zemský sněm (str. 41, 43) – shromáždění zástupců šlechty

žoldněř (str. 38) – člověk, který se nechával za jistý plat (žold) najímat pro vojenskou službu, obvykle na dobu trvání války; beze všeho vlastnictví nebo vyššího zájmu o věc pokládal válečnou službu pouze za řemeslo, které mu mělo zajistit obživu; s nadějí na kořist se pronajal kterékoli bojující straně

ČASOVÁ PŘÍMKA

K - počátek našeho letopočtu (narození Ježíše Krista)

Vyznačte: Příchod prvních Slovanů

Počátky křesťanství u nás (Velkomoravská říše)

Období vlády přemyslovských knížat

Období vlády Lucemburků v českém království

Období vlády Jagellonců v českém království

Období vlády Habsburků v českých zemích

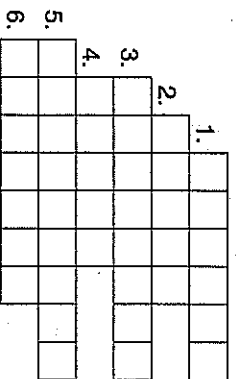
* Založení Karlovy univerzity (1348)

* Zrušení nevolnictví (1781)

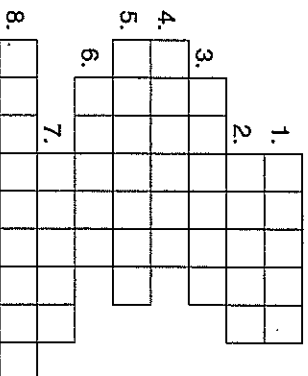
1. Lidé věřící v mnoho božstev
2. První známý kov
3. Opevněné sídlo
4. Opařoval si potravu lovem
5. Uměl obdělávat pole
6. Obydlí pravěkého člověka

Tajenka: Nejstarší období vývoje lidstva

V těchto křížovkách píšeme CH do jednoho políčka.

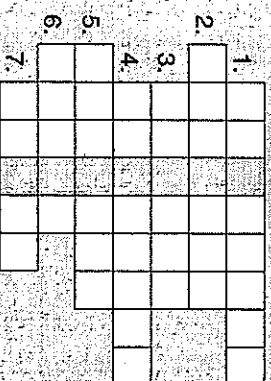

1. Stál v čele knižectví
2. Koupě a prodej zboží
3. Církvní stavba
4. Biskup z rodu Slavníkovců
5. Budova městské rady
6. Psali první knihy
7. Nejvyšší titul panovníka
8. Karel IV. byl rodem

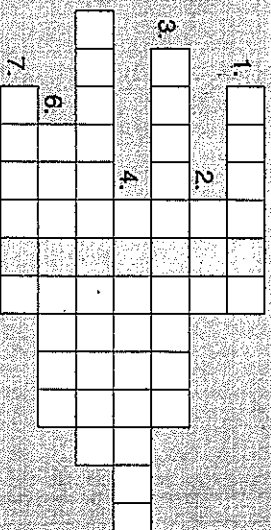
Tajenka: Místo, kde byl upálen M. J. Hus

1. Bratrovrah sv. Václava
2. Poplatek, kterým byl vykoupen mír
3. Kniže, který připojil k Čechám Moravu
4. Stavební sloh na počátku křesťanství
5. První český pokřtěný kniže
6. Zakladní křesťanská kniha
7. Sídla knížat a králů

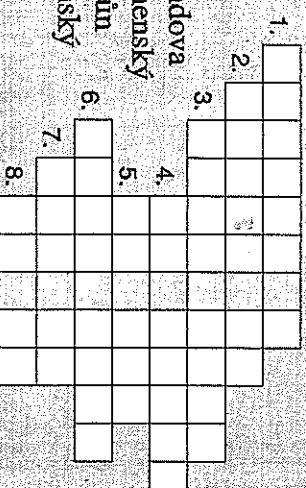
Tajenka: Babička sv. Václava

1. Poslední Přemyslovna
2. Manžel Elišky, vévoda Lucemburský
3. Vysoká škola založená Karlem IV.
4. Pražská kaple, kde kázal M. J. Hus
5. Sal na pražském hradě z doby Jagellonců
6. Jméno krále zvaného Pohrobek
7. Husitská vojenská hračka

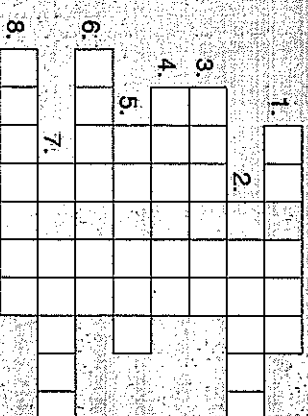
Tajenka: Král, který byl nazýván Otcem vlasti.

1. Učitel národů
2. Studuje postavení hvězd
3. Český král z rodu Jagellonců
4. Přizvisko Ladislava, vnuka Zikmundova
5. Jazyk, kterým psal knihy J. A. Komenský
6. Král zvolený roku 1526 na český trůn
7. Země, kde pobýval v Lešně Komenský
8. Vlněná tkanina, která se vyvažela

Tajenka: Který vynález způsobil, že se knihy už nemusely opisovat.

1. Náboženská organizace
2. Povolání J. A. Komenského
3. Příjmení Jana Koziny
4. Povinnost pracovat na panském
5. Místo na Moravě, kde žil Komenský
6. Panovník, který zrušil nevolnictví
7. Příspělo k oživení českého jazyka
8. Jednotný jazyk za Josefa II.

Tajenka: Panovník rodu Habsburků, který sídlil v Praze.

Tady je ale nepořádek! Zkus pokoj uklidit tak, že názvy věcí roztrídíš podle rodů.

Vzor: rod mužský
 nátělník

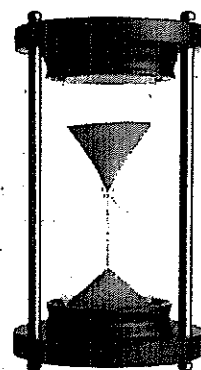
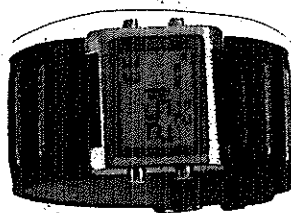
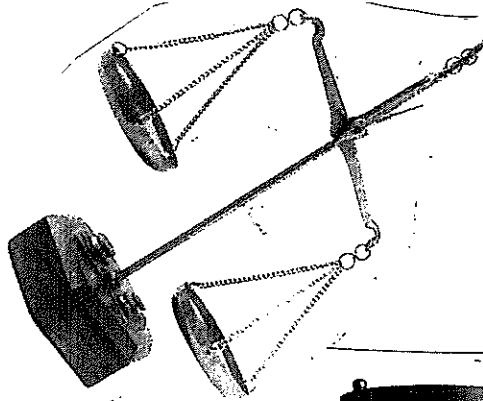
rod ženský
ponožky

rod střední
pyžamo

JEDNOTKY TEPLoty

Teplota je základní fyzikální veličinou soustavy SI s jednotkou **kelvin (K)**. Vedlejší jednotkou, v našich zemích nejvýše užívanou, je **stupeň Celsia (°C)**. Tuto jednotku vytvořil švédský astronom Anders Celsius.

ČAS

posuvné měřidlo

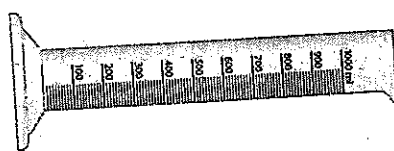
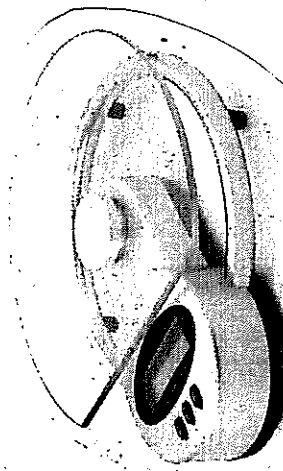
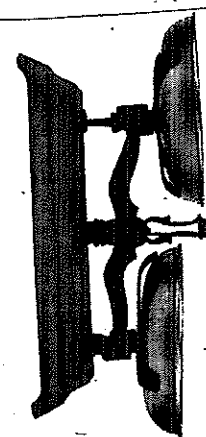
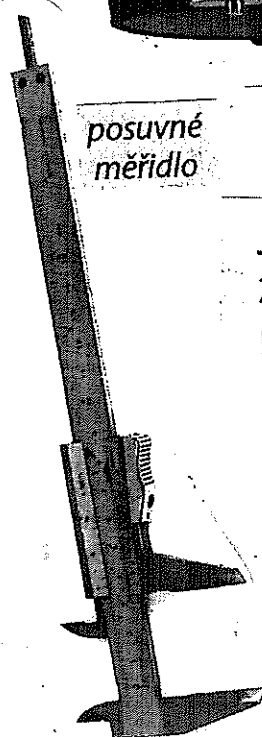
JEDNOTKY DÉLKY

Základní jednotkou délky je jeden metr (m).

Používají se i další jednotky délky:

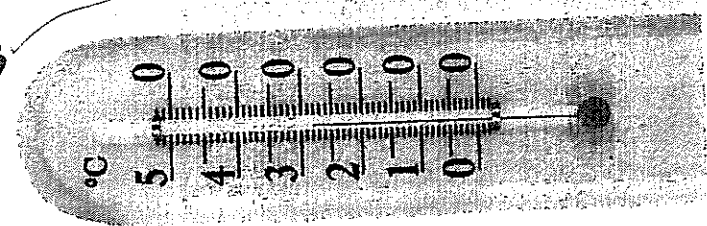
milimetr (mm)
centimetr (cm)

decimetr (dm)
kilometr (km)

DÉLKA

Jednou z prvních veličin, kterou lidé potřebovali měřit, byla délka. K měření délky v minulosti lidé používali jako jednotky různé části lidského těla.

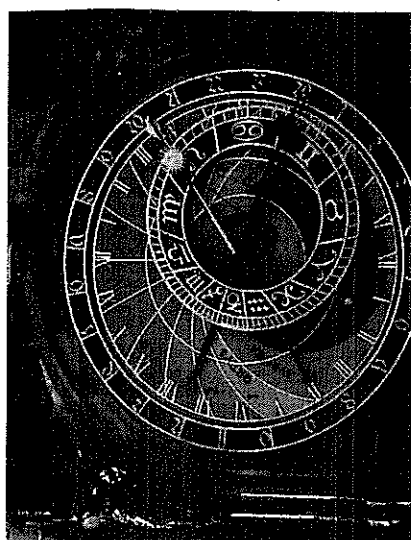
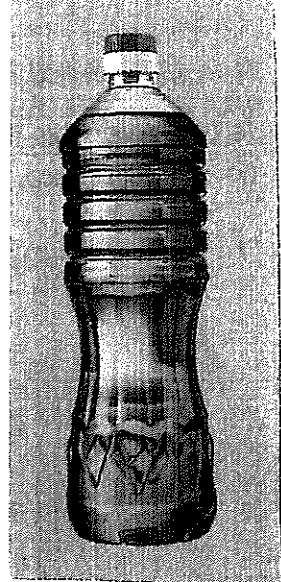

JEDNOTKY ČASU

Základní jednotkou času je jedna sekunda – vteřina (s).

Mezi další používané jednotky patří: minuta (min), hodina (h), den (d).

Čas se měří už od starověku, nejčastěji počítáním pravidelně se opakujících pohybů (např. Slunce, střídání ročních období nebo kyvadla). První mechanické hodiny se objevily ve 12. století. Ve 14. století se používaly kapesní pružinové hodinky. Astronom a fyzik Galileo Galilei se zasloužil o sestrojení kyvadlových hodin.

Pražský orloj s astronomickým i hodinovým ciferníkem (Lze podle něho zjistit polohu Slunce i Měsíce, den, měsíc, rok v kalendáři a aktuální čas).

JEDNOTKY HMOTNOSTI

Základní jednotkou hmotnosti je jeden kilogram (kg).

1 cm = 10 mm	1 dm = 10 cm	1 m = 100 cm
1 dm = 100 mm	1 m = 1000 mm	1 m = 10 dm
	1 km = 1000 m	

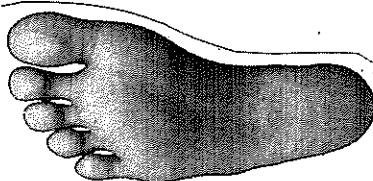
Podle účelu použití rozlišujeme různé druhy hodin: kyvadlové, nástěnné, náramkové, digitální, přesýpací, sluneční, orloj... Čas určujeme na hodinách pomocí dvou ručiček nebo pomocí čísel.

HMOTNOST (VÁHA)

JEDNOTKY OBJEMU

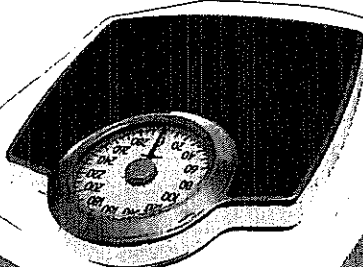
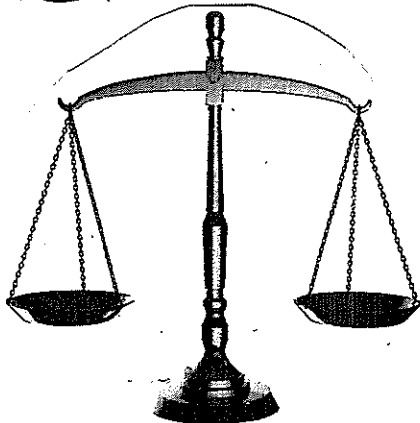
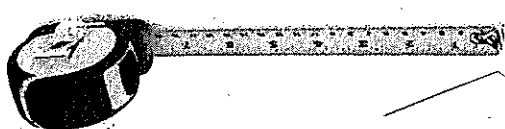
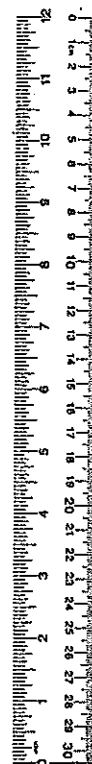
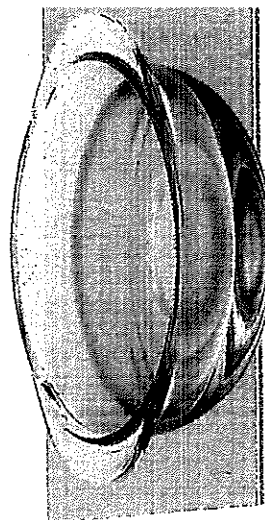
náramkové hodinky
(analogové a digitální)

Termometrie – obor zabývající se měřením teploty.

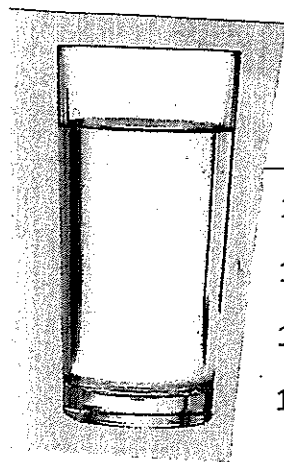
TEPLOTA

Teplota je vlastnost předmětů, osob, zvířat, plynů a jejich okolí.

Pokojový teploměr – bývá umístěn v místnosti a měří teplotu v místnosti.

kyvadlové hodiny

1 hl = 100 l

1 l = 10 dl

1 l = 1 000 ml

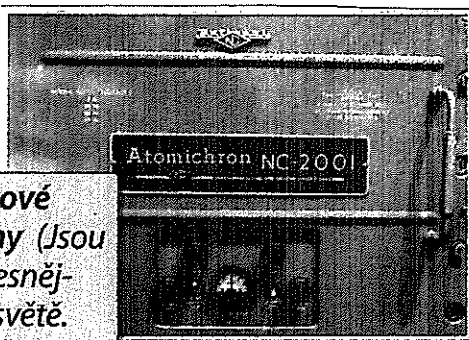
1 dl = 100 ml

Analogové hodiny
– hodiny s ručičkami

Hodinky – malé a přenosné hodiny

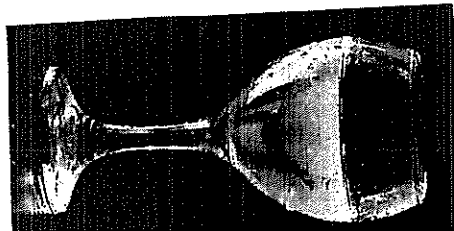
Chronometr
– pojmenování pro velmi přesné hodiny

atomové hodiny (Jsou nejpřesnější na světě. Zpoždují se o 1 s za mnoho milionů let.)

Venkovní teploměr – bývá většinou připevněný na zdi domu a měří venkovní teplotu. Má rozsah stupnice od -40 do + 50 stupňů Celsia.

laserový dálkoměr

1 den = 24 hodin 1 hodina = 60 minut 1 minuta = 60 sekund

1 t = 1000 kg

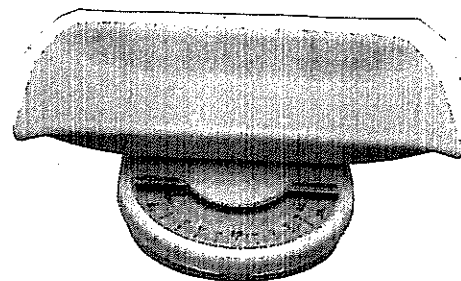
1 kg = 1000 g

1 q = 100 kg

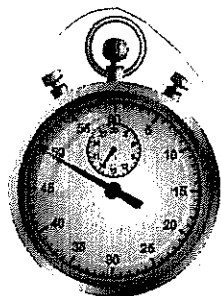
další jednotky:

gram (g), metrický cent (q), tuna (t).

Rozeznáváme různé druhy teploměrů: kapalinové, plynové odporové a další speciální teploměry. Venkovní i vnitřní teplotu současně dokáže určovat domácí meteorologická stanice.

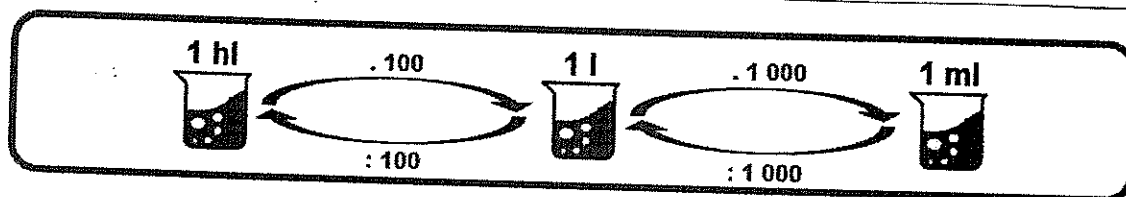
Pákové váhy – na konci ramen jsou zavěšeny misky. Jedna miska je pro vážený předmět a druhá pro závaží. Uprostřed páky je svislý jazýček, který umožňuje přesně označit, kdy jsou obě strany v rovnováze. Pákové váhy jsou jednoduché a velmi citlivé. Nevýhodou je citlivost na otřesy a potřeba sady závaží.

stopky (Slouží k odměřování určitých časových úseků, např. při závodech v běhu.)

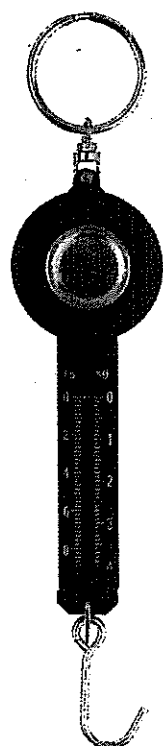

VLASTNOSTI LÁTEK

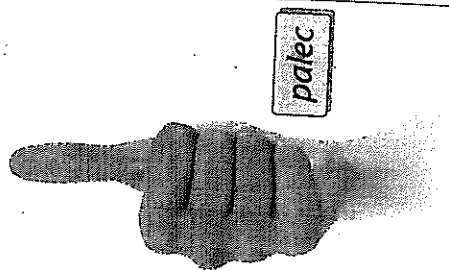
Elektronické váhy – nejmodernější druh vah. Využívají se v laboratořích, v kuchyni, pro vážení vozidel. Jejich výhodou je možnost propojení s počítačem a zpracování údajů.

Lékařský teploměr – slouží ke zjištění teploty lidského těla. Může být i digitální – jeho předností je rychlost měření.

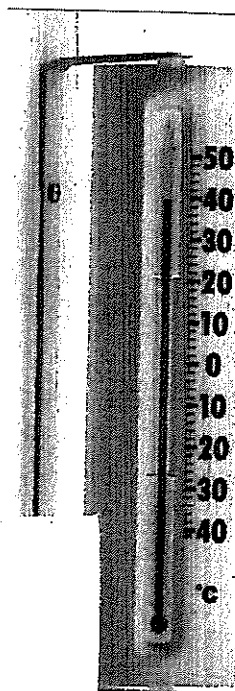

Čas se měří už od starověku, nejčastěji počítáním pravidelně se opakujících pohybů (např. Slunce, střídání ročních období nebo kyvadla). První mechanické hodiny se objevily ve 12. století. Ve 14. století se používaly kapesní pružinové hodinky. Astronom a fyzik Galileo Galilei se zasloužil o sestrojení kyvadlových hodin.

Pružinové váhy (mincíř) – dodnes se často používají v zemědělství, např. pro vážení pytlů s obilím. Předností je jejich přenosnost, nevýhodou je menší přesnost.

palec

Nutnost vážit souvisela v minulosti se zemědělstvím. Lidé obdělávali svá pole a potřebovali zjistit, kolik se jim toho urodilo. Tak v minulosti vznikly jednotky váhy jako gran (hmotnost zrnka ječmene) nebo kámen (asi 10 kg).

Rtuť je jedovatá. Dnes už se podle nařízení EU nesmí v teploměrech používat. Proto byla nahrazena jinými látkami (např. lihem).

Osobní váhy – zařízení pro zjištění hmotnosti lidí. Vyrábějí se i váhy digitální. Běžné váhy váží do hmotnosti 120-150 kg.